

Fotoreis Japan

18-02-2020 t/m 03-03-2020

Georganiseerd door:

**BIRDING
BREAKS**

www.birdingbreaks.nl

Reisschema

Dag 1 – 18-02-2020 Vertrek Amsterdam

Met een kleine enthousiaste groep verzamelen we 3 uur voor vertrek op Schiphol. Het wordt een lange reis met een tussenstop in Helsinki, maar iedereen heeft een plek naar wens in het vliegtuig en we doden de tijd met een filmpje, kletsen, slapen en eten waardoor de reis ongemerkt toch nog snel voorbij gaat.

Dag 2 – 19-02-2020 Aankomst Osaka

Ook de aankomst verloopt vlot (bagage, huurauto, etc.) en voordat we het weten zijn we onderweg naar de eerste locatie. Het is gelukkig relatief druk op het eerste deel van het traject zodat de chauffeur rustig kan wennen aan het links rijden. Opvallend is het grote aantal visarenden rondom Osaka, vanaf de snelweg tellen we minimaal 10 vogels. Ook zien we veel oostelijke zwarte wouwen. Na een flinke autoreis arriveren we op de locatie voor de mandarijneenden waar we met ons neus in de boter vallen, enkele honderden vogels fourageren op korte afstand en de eerste geheugenkaartjes worden gevuld. Eén van de deelnemers maakt een ommetje en scoort een Daurische roodstaart, een ander scant de rivier af en ontdekt op grote afstand een tweetal mannetjes Siberische talingen. Wat een super begin! Als het licht begint af te nemen pakken we rustig onze spullen in, het was een lange dag en tijd voor wat rust. In het hotel wacht ons de eerste uitgebreide typische Japanse maaltijd wat zeker toevoegt aan de beleving.

P.s. Gedurende de reis wisselen we typische Japanse maaltijden af met Westers georiënteerde maaltijden, voor ieder wat wils dus.

Dag 3 –20-02-20 Mandarijneenden

Bij zonsopkomst zijn we weer terug bij de mandarijneenden waar het spektakel van de dag ervoor zich herhaalt. Het vroege ochtendlicht biedt de mogelijkheid om wat meer creatieve foto's met bewegingsonscherpte te maken, met name wanneer de vogels opvliegen wat ze regelmatig doen. Het wordt zelfs nóg beter als de Siberische talingen, die zich gisteren alleen op grote afstand toonde, zich op korte afstand tussen de fouragerende mandarijneenden begeven. Tegen het einde van de dag zoeken de vogels de beschutting op om te rusten en wordt het stil. Prima, want we moeten nog een flink stuk rijden vandaag en zo kunnen we zonder wroeging onze spullen inpakken en ons op weg begeven. We zitten al in de auto als er een groep vogels overvliegt die op een nabijgelegen elektriciteitsdraad gaan zitten, Japanse pestvogels! Ondanks dat de naam anders doet vermoeden is dit een extreem lastige soort, wat een buitenkans! De spullen worden dan ook snel weer uitgeladen, en hoewel een elektriciteitsdraad niet de mooiste plek is voor een foto is iedereen toch blij met deze kans. In de groep bevindt zich ook één gewone pestvogel zodat de verschillen goed zichtbaar zijn.

We vervolgen onze weg naar Lake Biwa, dit meer bevindt zich halverwege de plek van de mandarijneenden en de Snow Monkeys. De rit verloopt vlot zodat er nog wat tijd is om de omgeving van het meer te verkennen. Hier zien we bruine lijster, buffelkopklauwier en twee niet schuwe grijskopkieviten die iedereen dan ook fraai op de foto krijgt. Ook hier veel oostelijke zwarte wouwen én de eerste Stellers zeearend. Het betreft een vogel die hier al jaren overwintert, buiten Hokkaido de enige Stellers zeearend in Japan. De arend zit ver weg en wetende wat er nog zou gaan komen besteden we niet veel tijd aan de vogel.

Dag 4 –21-02-2020 Snow Monkeys

We maken een vroege start waardoor we al om 10:00 bij de Snow Monkeys arriveren, we hebben dus bijna de hele dag de tijd om te fotograferen. Helaas ligt er niet veel sneeuw en is het relatief warm waardoor de apen niet het water in gaan. Toch is er voldoende te fotograferen, zeker als er een groep een helling opzoekt die uit de zon ligt en daardoor nog wel sneeuw heeft. Er wordt gegeten, gevlooid, gevochten en gespeeld in de sneeuw zodat we toch de gewenste foto's, apen in de sneeuw, kunnen maken!

Dag 5 –22-02-2020 Snow Monkeys

Na een overnachting op korte afstand zijn we vóór openingstijd bij de apen. Ondergetekende gaat vandaag niet mee naar “boven” vanwege een opspelende meniscus. Wanneer de deelnemers rond het middaguur, we moeten nog terug naar Tokyo, binnen druppelen is aan de gezichten te zien dat er wat bijzonders te zien is geweest. Wat blijkt, in tegenstelling tot wat alle experts zeiden, was er toch een aap het water in gegaan! Dus eind goed al goed, toch apen in de sneeuw en toch een aap in het water!

Wat volgde was een wat hectische middag en avond met terug rijden naar Tokyo, auto inleveren, naar het vliegveld en van het vliegveld naar de haven met als doel de ferry naar het eiland Hachijojima. Doel van deze boottrip zijn de drie soorten albatrossen die op het noordelijk halfrond voorkomen. Gelukkig was het niet druk aan boord waardoor we een “kooi” alleen voor onze groep hadden. Het werd een onrustig nachtje, want nadat we baai van Tokyo hadden verlaten kreeg een vliegende storm vat op het schip!

Dag 6 –23-02-2020 Ferry Tokyo- Hachijojima (albatrossen)

Later dan gepland, het is inmiddels al licht, legt de boot aan bij het eiland Miyakejima voor een tussenstop. Miyakejima is dé plek voor de zeldzaamste van de drie albatrossen, de short-tailed albatros. Terwijl we nog in de haven liggen zijn tekenen de eerste albatrossen zich al af tegen de horizon en eenmaal terug op zee zien we er tientallen. Rond Miyakejima overheersen de short-tailed albatrossen maar eenmaal verder op zee zien we ook al snel goede aantallen van Laysan albatros en black-footed albatros. De aantallen zijn beter dan verwacht, maar wind is ook heftiger dan verwacht, er raast een heuse storm! Op een zeker moment merkt één van de deelnemers op dat de zon van een gekke kant komt, en wat blijkt, de zee is zo heftig dat de kapitein de boot heeft omgekeerd en we op de weg terug zijn naar Tokyo. Geen slechte beslissing, want als we vast waren komen te zitten op Hachijojima hadden we een uitdaging gehad. Nu waren we mooi op tijd terug in Tokyo zodat een ieder zich lekker kon opfrissen en we rustig aan tafel konden. Fotografisch viel de boottrip wat tegen, de belevenis daarentegen, 3 soorten albatrossen moeiteloos manoeuvrerend boven metershoge golven was geweldig!

Dag 7 –24-02-2020 Kushiro

Vandaag is het dan zo ver, Hokkaido! Vanuit het hotel nemen we de shuttle naar het vliegveld, en op Kushiro staan de medewerkers van het autoverhuur bedrijf ons al op te wachten. Voordat we het weten zijn we onderweg naar de eerste bestemming, een locatie voor een oeraluil. De vogel bevindt zich op de gewenste plek en de eerste foto's zijn binnen. We bezoeken deze uil nog vaker om hem onder andere lichtomstandigheden te fotograferen en in de hoop dat zijn partner zich ook een keer laat zien. De rest van de dag brengen we bij de kraanvogels van Tsuiro door. Een natuurlijk ogende locatie met goede aantallen kraanvogels. Deze prachtige vogels met hun fascinerende gedrag vervelen nooit en we fotograferen door tot het bijna donker is en iedereen is vertrokken. Aansluitend rijden we naar Nemuro waar we overnachten.

Dag 8 –25-02-2020 Nemuro

We beginnen de dag op een locatie waar de arenden op het bevroren Lake Furen worden gevoerd. De arenden zijn gewend om de ijssvissers op Lake Furen te volgen. Bij het leeghalen van de netten blijft er altijd wat bijvangst op het ijs achter waar de arenden zich op storten zodra de vissers weg zijn. Gebruik makend van deze wetenschap worden de arenden sinds enige jaren gevoerd op een plek waar ook gefotografeerd kan worden. We tellen enkele tientallen arenden op flinke afstand, maar zodra de vis is uitgelegd op het ijs worden we verrast door nog grotere aantallen oostelijke zwarte wouwen. Al snel worden deze gevolgd door grote aantallen stellers zeearenden en “gewone” zeearend. Overall is er actie, op het ijs wordt bedreigd en gevochten en in de lucht is het komen en gaan van arenden. Arenden die er met een vis vandaar gaan worden als snel op de hielen gezeten door andere arenden die ze de vis proberen te ontfustelen. Na één tot anderhalf uur keert de rust terug en vertrekken de arenden één voor één voor naar nabijgelegen bomen.

Voordat we aan boord gaan voor de volgende boottrip, deze keer voor alkjes, zoeken we de haventjes af naar interessante foto onderwerpen. Deze vinden we in de vorm van twee vossen die zich van alle kanten én in de sneeuw laten fotograferen. Sneller dan ons lief is moeten we vossen achter laten en gaan we aan boord van een klein vissersbootje. Kort samengevat is dit een prima trip voor vogelaars met niet minder dan 5 soorten alkjes en een zeeotter. Echter, dit alles op grote afstand waardoor het fotografisch niet geweldig was. Terug in de haven vermaken we ons tot zonsondergang met de vossen.

Dag 9 –26-02-2020 Rausu

Vandaag rijden we van Nemuro naar Rausu waar we ons om 08:30 moeten melden voor een boottocht naar de arenden, ongetwijfeld hét hoogtepunt van elke Hokkaido fotoreis. Het zeeijs, wat eigenlijk rivierijs is afkomstig van de Russische Amur rivier, komt elke winter net tot aan Hokkaido en het is altijd spannend of en wanneer het arriveert. De rit van vandaag voert vrijwel onafgebroken langs de kust en onbedoeld scan je zee continue af op zoek naar ijs. Maar zelfs als we in Rausu arriveren is er nog nergens ijs te bespeuren. Gespannen stappen we het kantoortje binnen waar we ons moeten melden, maar daar krijgen we dan toch de verlossende woorden te horen, er is ijs in de buurt en we varen! Het is stralend weer en eigenlijk kan er niets meer mis gaan en dat klopt, want een uurtje later liggen we in het ijs met overal arenden rondom de boot. Dit is een ervaring die met geen pen te beschrijven is, magnifieke stellers zeearenden laten zich in alle standen fotograferen tot aan portretjes toe. En vlak ook de “gewone” zeearenden niet uit, nergens anders fotografeer je die zoals hier en een schuilhutje is overbodig. Rond het middaguur zijn we terug aan wal en volgen we het Shiretoko schiereiland nog wat verder richting het noorden waarbij we elk haventje dat we tegenkomen goed uitpluizen. Harlekijnendjes zien we voldoende, helaas blijven ze net iets te ver weg voor echt goede

beelden.

Het zeeijs ligt hier dicht bij de kant en uiteindelijk kijken we uit over een aangesloten ijsvlakte. We draaien om een rijden naar het Notsuke Peninsula dat wat verder naar het zuiden en in de buurt van ons hotel ligt. Hier vermaken we ons met vossen en Sika herten die ons tot aan zonsondergang bezig houden. Aan de ene kant van het schiereiland fotografeer je ze met de Kurillen op de achtergrond, aan de andere kant van het schiereiland fotograferen we ze onder andere op het ijs en uiteindelijk zelfs met de ondergaande zon. Het zijn drukke dagen, dus na het gezamenlijke diner zoekt iedereen zijn kamer op om kaartjes te kopiëren, zich op te frissen en te genieten van een welverdiende nachtrust.

Dag 10 –27-02-2020 Rausu

Vandaag zijn we heel vroeg op omdat we ons om 05:00 in de haven moeten melden voor de zogenaamde "sunrise" cruise. Onderweg meten we de laagste temperatuur van deze reis, -20! In de haven blijkt dat we ons niet hoeven te haasten, het zeeijs ligt inmiddels nog maar op een paar honderd meter afstand. Met de sunrise cruise moet je in die zin een beetje geluk hebben dat de arenden zich op het juiste moment, het gouden uurtje, en op de juiste plek melden. Deze ochtend had dit beter gekund, maar ondertussen genieten we van de zon die langzaam opkomt van achter de Kurillen en het bergachtige Shiretoko schiereiland beschijnt. Het hoogtepunt van de boottrip komt aan het einde als er vis op een dun laagje ijs wordt gegooid welke door de arenden in volle vlucht worden opgepikt! Met de tweede boottrip van vandaag hebben we helaas pech, het ijs blokkeert inmiddels de uitgang van de haven. Er wordt weliswaar gevoerd, maar met uitzondering van wat vliegbeelden is het lastig fotograferen met de stand van de zon en het stadje op de achtergrond. In de middag herhalen we het programma van de voorgaande dag waarbij een groepje Asian rosy finches een mooie toevoeging is aan de groeiende lijst met mooie soorten. Vandaag houdt de fotodag echter niet op wanneer de zon achter de horizon verdwijnt, want we hebben nog een afspraak met 's werelds grootste uil, de Balkiston's visuil welke wordt gevoerd bij het hotel waar we verblijven. In een kommetje naast de rivier gooit men 's avonds wat levende visjes en vaak komt de uil een keer vroeg in de avond langs wanneer het net donker is en laat in de nacht net voordat het weer licht wordt. We zitten nog maar net aan tafel als we worden geroepen, Blakiston's visuil! We zijn net op tijd om de uil nog een tweede visje zien te pakken waarna hij weer in de nacht verdwijnt. Het is een onwerkelijke maar mooie manier om deze zeldzame uil te zien, comfortabel vanuit de lobby van het hotel op slechts een paar meter afstand. Een meer dan leuke bijkomstigheid hier zijn de Japanse marters die zich regelmatig laten zien. Na het vertrek van de visuil gaan zij aan de haal met de overgebleven visjes.

Dag 11 – 28-02-2020 Lake Kussharo

Wat een luxe, vandaag nemen we een keer rustig de tijd voor een ontbijtje! Nou ja, rustig, we worden toch weer afgeleid door het vele gevederde volk dat zich hier bij daglicht laat zien. Favoriet van ondergetekende zijn de vlaamse gaaien die een duidelijk ander uiterlijk hebben dan onze gaaien. Deze dag was eigenlijk een “reserve dag” voor de arenden, maar omdat iedereen tevreden is met de behaalde resultaten schuiven we het programma een dagje op. Na het ontbijt begeven we ons dan ook naar Lake Kussharo waar we wilde zwanen fotograferen in dampend water met een prachtige achtergrond van besneeuwde bergen. Hier kan de creatieve fotograaf zich naar hartenlust uitleven, want de zwanen zijn te fotograferen met lenzen variërend van go pro en fish-eye tot 500mm. De zwanen stellen zeker niet teleur, maar we worden enigszins afgeleid door zowel een paartje Chinese vlekbekeend als een mannetje bronskoptaling. Beide zijn een buitenkansje op Hokkaido, zeker hier bij de zwanen waar maar een smalle strook open water is zodat de vogels van nabij te fotograferen zijn. Wanneer de zon wat al te fel begint te worden is het tijd voor landschapsfotografie op een locatie waar het vulkanisme zichtbaar en tastbaar is. Sissende en rokende zwavelbronnen zorgen er zelf voor dat de zon wordt gedempt en we vrolijk verder kunnen fotograferen. Naast landschapsopnamen leent deze plek zich ook erg goed voor close-ups van de bizarre vormen van de groen uitgeslagen zwavelbronnen. O ja, er zit wel een luchtje aan deze plek 😊. Zoals altijd vliegt de tijd en is het tijd om terug te keren naar het hotel waar we op tijd willen zijn i.v.m. de visuil die zich vrij goed aan de tijd lijkt te houden. Vanavond eten we dan ook wat later en posteren we ons in de lobby in afwachting van de visuil. Deze is inderdaad opnieuw stipt op tijd en geeft om 19:00 acte de presence. Om 19:15 gaan we rustig aan tafel, wetende dat de kans klein is dat de visuil snel terug zal zijn. Het avondeten hier is altijd een belevenis met een uitgebreide Japanse maaltijd.

Dag 12 – 29-02-2020 Tancho no Sato

De visuil toont zich al enige tijd om 19:00 's avonds en om 05:00 's ochtends, even voor 05:00 uur is dan ook vrijwel de gehele groep weer present in de lobby van het hotel. En, ongelooflijk maar waar, de visuil meldt zich weer stipt op tijd. Echter, de vis blijkt op te zijn en de uil kijkt wat beteuterd rond. Snel stapt er een medewerker van het hotel naar buiten om de vis aan te vullen. Met zijn allen zijn we bang dat dit de uil zal verstoren, maar in het donker is zijn silhouet zichtbaar aan de overkant van het beekje dat achter het hotel langs stroomt. En de medewerker van het hotel is nog niet binnen of de uil is terug. Super, voor de meest fanatieke van de groep is het de vierde keer dat ze deze zeldzame uil hebben kunnen vastleggen tijdens ons tweedaagse verblijf hier.

Vandaag rijden we naar Tancho-no-Sato, de tweede goede plek voor kraanvogels. Ook nemen we weer een kijkje bij de oeraluil en we sluiten de dag af bij de plek waar we ons Hokkaido avontuur begonnen, Tsuiri. We hebben geluk, want het begint zachtjes te sneeuwen wat een extra dimensie geeft aan de toch al prachtige kraanvogels. Als de zon onder is en bijna iedereen weg is besluiten ook wij op te stappen en terug te keren naar Lake Kussharo waar we vandaag overnachten.

Dag 13 – 01-03-2020 Lake Kussharo

Vandaag zijn we bij zonsopkomst al aanwezig bij de wilde zwanen. De sneeuw van gisteren zet door en het sneeuwt vrijwel de gehele dag afwisselend hard en zacht, ideale omstandigheden dus! Het ene deel van de groep houdt zich bezig met de zwanen, het andere deel van de groep richt zich op de opnieuw aanwezige Chinese vlekbeekenden en het mannetje bronskoptaling. Na enkele uren gefotografeerd te hebben rijden we terug naar ons hotelletje dat zich op enkele minuten rijden afstand bevindt. Daar wacht ons opnieuw een verrassing, de eigenaar heeft flink gevoerd en het is een komen en gaan van vogels. Niet minder dan vier soorten spechten waaronder Japanse dwergspecht, witrugspecht en grijskopspecht zijn vrijwel continue aanwezig en het valt dan ook zwaar om rustig en beleefd het ontbijt te nuttigen. Na het ontbijt haasten we ons naar buiten en fotograferen de verschillende soorten spechten onder perfecte omstandigheden. In het bos wil je geen zon (harde schaduwen) en als kers op de taart sneeuwt het zelfs. De rest van de dag verdelen we onze tijd tussen de spechten, eenden en zwanen, wat een topdag! Aan het einde van de dag rijden we naar ons laatste hotel op Hokkaido dat zich in de buurt van de kraanvogels bevindt.

Dag 14 – 02-03-2020 Kraanvogels

We beginnen de dag vroeg bij de rivier waar de kraanvogels slapen. En opnieuw hebben we geluk, want het is helder en daardoor koud waardoor de rivier goed damp. Normaal is het hier erg druk, maar vandaag is het door het corona virus, dat nu ook op Hokkaido zijn tol begint te eisen, erg rustig waardoor iedereen op zijn gemak een plek naar keuze kan innemen. Prachtig om te zien hoe het licht continue verandert, van blauw naar oranje naar geel, en de kraanvogels langzaam ontwaken. Is de zon eenmaal goed boven de horizon, dan is het voor de kraanvogels en dus ook voor ons tijd om te vertrekken. We nuttigen in het hotel ons ontbijt en begeven ons nog eenmaal naar zowel de oeraluil als de kraanvogels. De uil is qua licht toch net weer beter dan de voorgaande keren en bij de kraanvogels is er altijd wat te zien. Zo ziet ondergetekende op zijn zesde Hokkaido reis voor het eerst parende kraanvogels! En dan is daar helaas dat moment dat het tijd is om je naar het vliegveld te begeven voor het eerste deel van de reis terug naar huis.

Dag 15 – 03-03-2020 Tokyo - Amsterdam

We hebben een voorspoedig vlucht terug naar huis in een vliegtuig dat niet helemaal vol is waardoor een aantal van ons wat extra ruimte heeft. Na een kort afscheid op Schiphol vervolgd een ieder zijn weg naar huis wat altijd een weemoedig gevoel geeft omdat je toch twee weken heel intensief met elkaar bent opgetrokken.

Afsluiting

Terugkijkend op deze en eerdere reizen durf ik te beweren dat het een top reis was! Enerzijds door het toevoegen van een aantal extra onderwerpen (mandarijneenden, albatrossen), anderzijds doordat we een aantal soorten mooi voor de lens kregen die zeker niet vanzelfsprekend zijn (spechten, mannetje bronskoptaling). En hoewel iedereen het vanzelfsprekend vindt dat je arenden op het zeeijs, wilde zwanen op het bevroren meer en kraanvogels in de sneeuw fotografeert is tegenwoordig niets zeker en waren we ook daar dankbaar voor.

Rest mij een woord van dank aan de groep die altijd positief was en bereid om te helpen of mee te denken waar nodig, super!

